

Bakalářská práce:

VERONIKA ROLLOVÁ

Pražská hospoda – inspirace pro české výtvarné umění první poloviny 20. století

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, Ph.D.

Oponent: PhDr. Eva Bendová

Posudek oponenta:

Předkládaná bakalářská práce zpracovává v současné době poměrně populární téma. Jak sama autorka podrobně uvádí v kapitole Zhodnocení literatury věnuje se jí řada přehledových publikací, monografie i katalogy výstav. Většina z nich se pak zabývá tématem s interdisciplinárním přesahem, z topografického, historického nebo sociologického hlediska. Přesah do různých dalších humanitních disciplín autorku na tématu nejvíce láká. Je si dobře vědoma nutnosti pochopení sledovaného prostředí jako celku a proto svou práci uvádí poměrně obsáhlou kapitolou, kde nahlíží a vymezuje hospodu jako sociologické prostředí se zdůrazněním jeho vlivu na formování městského života a české kultury. Soustředí se při tom správně především na Prahu. V tomto ohledu autorce nechybí základní přehled literatury k tématu a schopnost problematiku stručně formulovat a shrnout. Následující část práce se pak zabývá ve třech kapitolách inspiracemi, jimiž místo hospody podněcovalo a obohacovalo výtvarné umění moderny. Tři oddíly chtějí podle slov autorky ukázat „různé výtvarné přístupy k tomuto tématu: od tichých hráčů karet skupiny Osma, přes žertovné hospody Josefa Lady až po snové bary Karla Černého“ (kap. Vymezení tématu). Třemi uvedenými náměty zároveň autorka definuje tři významná období, hospodu před první válkou, meziválečnou a okupační, období která zároveň přinášejí jiný názor na hospodské téma a odlišné výtvarné zpracování. Na první pohled vymezuje autorka téma jednoznačně. V bližším čtení však narazíme na značná úskalí práce. Přestože se v první části setkáváme s jasnou definicí a vymezením hospodského prostředí, v kapitolách o výtvarném umění se již autorka striktně hospodského prostředí nedrží a z ne příliš jasných důvodů prolíná text odkazy k jiným společenským podnikům. Zvláště v případě nedostatku memoárové literatury jsou použity citace z příběhů kavárny Union, zmiňovány jsou výtvarná díla s tématem nesouvisejícím (například kapitola hospoda meziválečná, pasáž o Janu Zrzavém, s. 38). V důsledku nejasně popsané metody práce a základních otázek, pak není jasný výběr některých autorů a témat a absence jiných. (František Foltýn, Antonín Procházka, chybí naopak Pravoslav Kotík, Miloslav Holý, východiska především Marold, Oliva, s. 24 kap. Z Francie do Čech). Proč je poslední oddíl „Hospoda okupační“ věnován pouze barům Karla Černého a nejsou zmíněny další autoři jako Václav Hejna? Závěrečnými slovy autorky: práce se nesnažila představit každé dílo s danou tematikou, ale nabídnout reprezentativní škálu různých pohledů na téma hospody.“ (s.47) Jejich škála však nemůže být nikdy úplná omezí-li se pouze na malířství. Například výrazné Kubištovy lepty jsou zmíněny pouze okrajově, sociální proud grafické školy Švabinského chybí pak zcela, přestože je zde hospoda významným námětem, zejména ve své zlidovělé poloze. Vybraná díla autorka popisuje výstižně s ohledem na citované autority. Způsob citací

se ale neubrání mé další výtce. V mnoha případech autorka neodkazuje na primární text (původní zdroje), ale spokojí se s opakovanou citací vybrané autority (např. pozn. 28, 54, 142, 165, 184.). V některých případech jsou citovány obecné studie nebo diplomová práce a přitom existují odborné články (pozn. 248). V několika případech jsou uvedeny celé mně dobře známé pasáže textu, aniž by byly uvedeny jako citace (s. 12, 5). Některé kapitoly jsou pak složeny pouze z citací (8.2).

I přes zmíněnou značnou nedůslednost ve vymezení tématu, literatuře a citacích splňuje práce nároky kladené na práci bakalářskou a je možné ji doporučit k obhajobě.

V Praze 23.8.2009

PhDr. Eva Bendová